

svenske Rigsbank vil jeg gerne sige, at Sveriges Rigsbank er selvfølgelig en meget god Bank, men den har en Fejl — og det vil jeg have Lov til at sige til den sidste ærede Taler —, at den er en Statsbank. Den er blevet meget brugt under Krigen af den svenske Regering, meget mere, end jeg synes er rigtigt.

Jeg vil gerne komme ind paa et Punkt, der falder lidt udenfor Lovforslaget, nemlig vor Guldpolitik. Den er jo ikke ordnet ved dette Lovforslag, men ved to andre Love; alle Reglerne burde have været kodificerede gennem denne Lov. Det er jo saaledes, at Pligten til at indløse Sedler er hævet ved Lov, men faktisk indløser Banken. Jeg mener, at vi bør fortsætte med den Regel, at Sedler er uindløselige, medmindre Banken selv vil indløse dem. Derimod bør Banken være forpligtet til at skaffe til den legitime Udenrigshandel, den nødvendige Import, enten udenlandske Betalingsmidler eller Guld, hvis det er nødvendigt. Det er i Virkeligheden de franske Regler tilhæmpede: at Banken ikke behøver at betale Guld, naar den ikke vil, men Banken er forpligtet til at skaffe udenlandske Betalingsmidler til den legitime Import. Banken bør være Herre over Landets Devisepolitik. Derimod tror jeg, der er en positiv Fare ved at tillade frit Udtræk af Guld, idet der vistnok er mange, der opkøber Nationalbankens Sedler med det for Øje at kunne trække Guld, saa snart Guld gives frit. Jeg har bragt et enkelt saadant Tilfælde i Erfaring, hvor man i Udlandet raader over et meget stort Beløb, i Millionvis, af danske Sedler. Og den Omstændighed, at de tre nordiske Bankers Seddeludstedelse er vokset saa overmaade meget i de sidste Aar, mere, end Omsætningen efter min Mening kræver, bevirker, at jeg tror, at en Del Sedler er blevet opkøbt af private med Guldtræk for Øje. Det var i og for sig ingen urimelig Tanke. Jeg tror derfor, det er rigtigt at vedblive at lade Nationalbanken have Ret til at vægre sig ved at indløse Sedler med Guld.

Jeg vil her gerne gøre en ganske kort Sidebemærkning. Mønten bør selvfølgelig igen have Pligt til at mønte. Jeg synes, det er urigtigt, at den ikke har det. Men den bør efter mit Skøn kun mønte 20 Kr. Stykker og ikke 10 Kr. Stykker, alene af den Grund, at der er Tab ved at udmønte de smaa 10 Kr. Stykker. Jeg vilde ogsaa ønske, vi kunde faa den Ændring i vor Møntoverenskomst, at den Slagskat, der betales for 20 Kr. Stykker, sættes op fra

$\frac{1}{4}$ pCt. til $\frac{1}{3}$ pCt., fordi det med den nuværende Slagskat i Virkeligheden er et positivt Tab at udmønte Guld.

Jeg mener, at Bankens midlertidige Fritagelse for at opkøbe Guld til Pris 2 480 Kr. pr. kg bør ophæves, Banken bør have denne Pligt, alene af den Grund, at det er rigtigt at styrke Guldreserven, og nu tror jeg ikke længere, Banken kan vinde den Fordel, den har haft, at købe Guld til 2 325 Kr. pr. kg. Forleden Dag saa jeg, at der fra Handelsstanden var fremsat et Ønske om at faa de forfærdelige Kronesedler væk og faa udmøntet Sølv i Stedet, og det er et smukt Ønske. Men jeg opfordrer den højtærede Minister til ikke at rette sig efter Handelsstandens Ønske paa det Punkt. I sin Tid, i 1870, da Prisen paa en Unze Sølv Standard var 60 d., var der, tror jeg, for ca. 85 Øre Sølv i Kronen. Prisen gik ned til 22 $\frac{1}{2}$ d., da den stod lavest, hvilket vil sige, at der var for en 36 Øre Sølv i Kronen. Nu er Prisen steget saaledes, at den forleden var 47 d. — den har været oppe paa 54 d. — pr. Unze, det vil sige, at det er ikke langt fra, at Kronemønten med Prægningsudgifterne er 1 Kr. værd. Og det er dog ikke heldigt. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister, at han ikke imødekommer Ønsket om Inddragning af Seddelkronerne. Saa længe Sølvet er i en saa abnorm høj Pris som nu — for det er en Pris, der ikke er begrundet i varende Forhold —, vil det være rigtigt ikke at udmønte Sølvmonter.

Nationalbanken har opsparet en Guldskat. Den var i 1914 75 Mill. Kr., i Øjeblikket er den henvend 190 Mill. Denne Stigning hidrører dels fra Omsætningen — der har været en Del Guld i Omsætningen —, dels fra Tyskland, dels fra England og dels fra Norge og Sverige. Men Landets Guldbeholdning maa være større. Jeg erindrer, at for nogen Tid siden kom der pludselig til at figurere i Nationalbankens Balance ca. 7 Mill. Kr. De forsvandt den næste Maaned, og saa vidt jeg kan se, maa det have været fremmed Guld, som var givet som Deposita for nogle udenlandske Fordringer, og da Renten saa blev betalt, gik de fra igen. Det har endvidere været saaledes — men dette har jeg læst i udenlandske Blade, saa jeg ved ikke, om det er rigtigt —, at vi desforuden en Gang havde her i Landet 26 Mill. Kr. i Guld. Endvidere har Tyskland i April Maaned villet betale os 75 Mill. Kr. i Guld, men Ententen skal have forbudt det. Den højtærede Finansminister vil maaske bekræfte det. Endelig